

מהשכנים לחדשה בכל פעם לחומר חדש. לשכנים כבר יש הרבה שכבות של אוטוציטיות והו יוצר עשור גדול". קנו שווה בכל שנה כמה חדרים ביפן, שם היא עבדת עם שחנים מקומיים. אף על פי שהעבדה מertzuta באזמאות מודרגמן, היא מרגישה שבעצם היא עובדת שם באותה צורה כמו בישראל, למעט הכל אחד - ביפן היא מרשה לעצמה להשתמש במחוות

"פרנקה שולמן מתן את הזכות לכעוס על התובען ולזהזחות עם ההורבן. מי שחווב על זה לא בטוח אם הוא היה נוגה אחרת מהאנושים שהיו שם, וזה מאוד מעורער"

שנכתבו לתיאטרון. "זה פינוק שאין לא מרשה לעצמי בארץ, כי פה אני

מרגישה צורך לחזור את הטקסטים שנכתבו בעברית. זה נורא קשה ללחותHomeric של לא כתבו לבמה, ולחתאים אוטם לבמה. לפחות פעמים, מרובה קשה, אני לא עומדת בבה פיזית. ביפן, למרות

שאני עשו לעתים מתקומות מאד

גדולות עם הרבה משתפים, וזה

אכשהו יותר פשוט כי הציגות עובdot על הבמה. המחזאי כבר עשה חלק גדול מהעבדה וזה תענג לשלף פעולה עם

ברוכת, נינה. טקסט ספרותי או

דוקומנטרי כלעצמו לא חזיק, אין בו אירוע, וצורך למצא דרך להפוך מה

שנכתב בלשון עבר למשמעות שקרה ברגע זה".

אבל יש גם מחזות שנכתבו בעברית.

"אני לא מרגישה שיש לי קשר כלשהו אליהם. יש ריק מהזה עברית שאני מוכנה לבעצם, וזה מהזה קצר של ברנרד שוקרע 'עברית ובקר'. וגם בנה בעצם לא היה מהוזאי".

וهو העבודה החדש מבוססת על טקסט שבעלכל לא נכתב בעברית במקורה, אלא בגרמנית.

"אני חולצת אחרי לבי. בדרך כלל אני מעוניינת לעסוק בטקסטים שנכתבו בעברית, כי יש לנו ספררים נפלאים. אבל התרגומים של אילנה המרמן ורוני לוביינסקי לפירושות רצח" הוא הנדר בחורה הראשונה הבאתה לשכנים קטעים מותקסט לא אמרתי להם מתרן מה זה, והם לא העלו על דעתם שזה מתרגם".

"פרשות רצח", להקת רות קנו, סטודיל, ובייער חמישי (5.4 ושבתו 3.4)



צילום: איליה מלנקיוב

"פרשות רצח", ההצעה החדשה של רות קנו, מנסה לבחון את המנגנוניםスマובילים אנשים למשיע אלימות דרך סיפור מאת הסופר הגרמני מנפרד פרנקה, המתעד את אירועיليل הבדולח. ראיון // שני ליטמן

בבמה עליהם להזין חלק מהמושבים תוך שהם מבקשים שליחת. מכיוון שמדובר בסנטר השחקנים מזויים חלק מהזרים תוך בדורוף מכך - גם הצעגה "דינוסטוס" בסנטר השחקנים לקהל: "שב אנחנו עושים את השחקניםקה שפה אינטלקטואלית" - אומר אחד מהזרים הבודולח. ראיון // שני ליטמן

(האהשה שעדייפה לחפש אוכל")
הטקס של פרנקה הרבה פחות פיווי. מה משך אונטן אלין? "זה ספר קשה לкриאה כי הוא מכיל הרימ של עובדות ועדויות. אני אהבת האלימים, מנהש עצה צופה באירועים את היובש הזה של עובדות ופסרים, אבל לא היתי אמור לספר הוא כוה השחקנים קלאס. יש בגרמניה ספרים אקנוניים של אגדה. יש שבספרות מתחיל שעומדת במרקז יצירה. בספר מתחיל משפט שמעיב רצון ללמידה אינטלקטואלית וסיפורית ייור. קל יותר לדעתם של נראות במובן רעים. אתה מרגיש שאתה יכול לבוא את כאב הקורבן ולבעזם על הפויש, ואו

אתה מרגיש טוב כי אתה משתמש בתפקידים הערכיים שלו. אבל כאן, אדם הגן

ולתראות מרגיש לא בנווה כי

רבים בטקסט עוסקיםenganim

שמצטדקים על התנהלות הפסיבית. פרנקה שול מפרק את הווות לכעוס על התוקפן ולהזחות עם הקורבן. מי שחווב על והזחות עם הקורבן. מי נוגה אחרה מהאנושים שהיו שם, וזה מארוד מערער".

"פרשות רצח" ממחילה כששחקנים יושבים יחד עם הקהל, וכי להגען אל

ה耿טה שנדרש בלילה הבדולח. בלילה הבדולח היה הילדה שנקה מושפעה באירועה והופיעה עס קטעים מייצירות קודמות, והופיעה בעיר ורוצלב, שכיוון נמצא תחתיו פולין ואילו עד תום

מלחת העולם השנייה הייתה שייכת לגרמניה ונקרה רבת שנות בגרמניה וברוסיה על חבורות ביד בודולח. ראיון //

במקומות מסוימים באירועה הילדה נותרה בכווית האדים ולא דואק (ביהדות), והוא מסורת. "הרי ההתמודדות עם הגונות נמשכת שם עד היום, כמו צאלנו. היביר הוא הילדה שיזל את הרzon לעסוק בספר של פרנקה, לחזור את המנגנונים שמביאים

אנשים למקומות אחרים, ולבחין מה קורה למי שנמצא בצד, צופה באירועים את היושב הזה של עובדות ופסרים, בדוק מקבן - ומחייבת שלא תחתערב".

%;">פיה מהצד בחתullet וברצח היא שעומדת במרקז יצירה. בספר מתחיל משפט שמעיב רצון ללמידה אינטלקטואלית, וללודזן איך קורים דברים שלא צריכים לקרות. בלילה הבדולח נהגו בעיר המהווארת

בספר רצח יש אנסים. עשות אלפי אנסים אפשרו לשישה אנשים יש רגע שבו מתחת חלון ביתם. הצעגה יש רגע שבו שחקנית עומדת ומיציצה מבعد חלון אבל לא יוצא החוצה. זה מואוד אופני, וכך בשיר של תריס 'ברץ', כל מה שמעבר לתריס' ברץ'."

בהתבלות זאת מעניינתות".

שעשית ליצירות ספרותיות של

ס' זהרו ("אצל חיים", "גלוויי

אליהו") ואורלי כסטלבלום

בזמן האחרון הבמאית רות קנו מרבה להקשיב לחדשנות. העבורה החדשה שלה, שעסקה בשחוור אירועי ליל הכרמל, מבררת אותה לאקטואליה, אף על פי שהיא עוסקת באירועים

שהתרחשו לפני שנים. תוך כדי שיחה נזכרן קנו שוב ושוב ואנשי היין שהתרחשו בשכונת ג'בל מוכابر. אבל הוא אלה שיגדו שאסור להשווות.

"פרשות רצח", ההצעה החדשה של קנו ("אין נופם בגודים"), מבוססת על ספרו של הגרמן מנפרד פרנקה. בספר שנתנו תושבי עיר ספר גרמני על תחרויות ליל 9 בנובמבר 1938. כדרךה של קנו, היא יזקק לתקן הספרותית יהודית פשנות במתנית

מנימליסטים אך מלאת דמיון, ולזיהה להקת שחtinyים אשר אינה כבורה דרך לא קצра. קנו אומת שכביר שנתקלה בספרו התיעורי של פרנקה בתהילת שנות

עם זה המשה. ריק מהצורה של הטקסט. בשעה שערבה היא הבינה שהגען הרגנן. הלהקה היתה בסביבה הופעות באירועה והופיעה עס קטעים מייצירות קודמות, והופיעה בעיר ורוצלב, שכיוון נמצא תחתיו פולין ואילו עד תום

מלחמת העולם השנייה הייתה שייכת לגרמניה ונקרה רבת שנות בגרמניה ובמרטו רבת שנות בילד הבדולח. ראיון //

במקומות מסוימים באירועה הילדה נותרה בכווית האדים ולא דואק (ביהדות), והוא מסורת. היביר הוא הילדה שיזל את הרzon לעסוק בספר של פרנקה, לחזור את המנגנונים שמביאים

אנשים למקומות אחרים, ולבחין מה קורה למי שנמצא בצד, צופה באירועים את היושב הזה של עובדות ופסרים, בדוק מקבן - ומחייבת שלא תחתערב".

%;">פיה מהצד בחתullet וברצח היא שעומדת במרקז יצירה. בספר מתחיל משפט שמעיב רצון ללמידה אינטלקטואלית, וללודזן איך קורים דברים שלא צריכים לקרות. בלילה הבדולח נהגו בעיר המהווארת

בספר רצח יש אנסים. עשות אלפי אנסים אפשרו לשישה אנשים יש רגע שבו שחקנית עומדת ומיציצה מבعد חלון אבל לא יוצא החוצה. זה מואוד אופני, וכך בשיר של תריס 'ברץ', כל מה שמעבר לתריס' ברץ'."

בהתבלות זאת מעניינתות".

שעשית ליצירות ספרותיות של

ס' זהרו ("אצל חיים", "גלוויי

אליהו") ואורלי כסטלבלום